

POSTANOWIENIE

24 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 24 października 2023 r. w Warszawie
zażalenia A. A.

na wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z 23 września 2022 r., II Ca 2644/21 (WSC 45/22),

w sprawie z powództwa E. zamknięty Niestandaryzowany Fundusz

Sekurytyzacyjny w G.

przeciwko A. A.

o zapłatę,

**oddala zażalenie pozostawiając rozstrzygnięcie o kosztach
postępowania zażaleniowego do orzeczenia kończącego sprawę.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 23 września 2022 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu uchylił wyrok Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z 15 czerwca 2021 r. i przekazał temuż Sądowi do ponownego rozpoznania sprawę z powództwa E. Funduszu Inwestycyjnego zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego w G. przeciwko A. A. o zapłatę.

Pozwana zaskarżyła wyrok Sądu Okręgowego zażaleniem (art. 394¹ § 1¹ k.p.c.), w którym zarzuciła naruszenie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c., art. 89 k.c. oraz art. 230 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że doszło do nierozpoznania

istoty sprawy, a także naruszenie art. 381 k.p.c. poprzez dokonanie ustalenia, że strona powodowa wykazała uiszczenie ceny przelewu wierzytelności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

W postępowaniu wywołanym zażaleniem strony, skierowanym na podstawie art. 394¹ § 1¹ k.p.c. przeciwko uchyleniu przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania, ocenie podlega jedynie prawidłowość zakwalifikowania przez sąd odwoławczy określonej sytuacji procesowej jako odpowiadającej powołanej przez ten sąd podstawie orzeczenia kasatoryjnego. Ocena ta nie obejmuje natomiast zarówno merytorycznego stanowiska prawnego sądu drugiej instancji, jak i prawidłowości zastosowania przepisów prawa procesowego, które nie odnoszą się do kwalifikacji powstałej sytuacji procesowej w kontekście przesłanek z art. 386 § 4 k.p.c. (zob. np. postanowienia SN z 11 lipca 2023 r., III CZ 189/23; z 16 czerwca 2023 r., III CZ 79/23; z 6 czerwca 2023 r., III CZ 1/23). Z tej przyczyny w postępowaniu zażaleniowym Sąd Najwyższy nie ma kognicji w zakresie rozpatrywania zarzutu dokonania błędnych – z perspektywy żalącego – ustaleń. Weryfikuje jedynie, czy w sprawie rzeczywiście wystąpiła nieważność postępowania, nie rozpoznano istoty sprawy bądź nie przeprowadzono postępowania dowodowego w całości.

Przyczyną uchylenia wyroku Sądu I pierwszej było nierozpoznanie istoty sprawy w wyniku przyjęcia, że stronie powodowej nie przysługuje legitymacja czynna. Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego do nierozpoznania istoty sprawy dochodzi wówczas, gdy rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji nie odnosi się do tego, co było przedmiotem sprawy, gdy sąd błędnie zidentyfikował charakter roszczenia, zaniechał zbadania materialnej podstawy żądania albo merytorycznych zarzutów strony, bezpodstawnie przyjmując, że istnieje przesłanka materialnoprawna lub procesowa unicestwiająca roszczenie (zob. np. postanowienia SN z 25 maja 2023 r., III CZ 35/23; z 18 maja 2023, III CZ 80/23; z 18 kwietnia 2023 r., III CZ 430/22). Za przesłanki unicestwiające roszczenie uważa się zwykle np. uwzględnienie przez Sąd I instancji zarzutu przedawnienia, potrącenia lub przyjęcie braku legitymacji procesowej (zob. np. postanowienie SN z

28 marca 2023 r., III CZ 397/22). Zważywszy, że w I instancji powództwo zostało oddalone z uwagi na stwierdzony brak legitymacji procesowej powoda, niewątpliwie doszło do nierozpoznania istoty sprawy, a orzeczenie kasatoryjne jest zasadne.

Z tej przyczyny Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie, orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawiając, zgodnie z art. 108 § 2 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c., sądowi który wyda orzeczenie kończące postępowanie w sprawie.

[SOP]

[ms]